Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XVII. Kraków, dnia 21 kwietnia 1934. Nr. 14.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Zaległość zaliczki na podatek dochodowy.

Wobec faktu, że władze podatkowe prawie z reguły nie uznają najmniejszej zwłoki w uiszczaniu majowej zaliczki na podatek dochodowy, ważnem dla płatników tego podatku jest orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego sformułowane w specjalnej zasadzie prawnej, która głosi:

Do zaliczki na podatek dochodowy (art. 87, poz. 411-25 Dz. Ust. stosuje się 14-dniowy okres, wolny od kar za zwłokę w myśl art. 2 ustawy z 31 lipca roku 1924 poz. 721 Dz. Ust.

Zasadę tę prawną, która, jak widzimy, stwierdza że płatnik jeszcze przez 15 dni od terminu płatności zaliczki może z nią zalegać, bez kary za zwłokę. N. T. A. wyprowadza z jednej z brzmienia art. 87 ustęp ostatni ustawy o podatku dochodowym, a z drugiej strony z ustawy o pobieraniu kar za zwłokę i odsetek za odroczenie zaległości w podatkach bezpośrednich. Ponieważ powyższy przepis ustawy o podatku dochodowym wyraźnie ustala, że zarówno kwoty zaliczki, jak i samego podatku, o ile nie zostały zapłacone w terminach, w tym artykule wskazanych, są uważane za zaległości, a według art. 2 ustawy o karach za zwłokę z 31 lipca 1923 od zaległości pobiera się karę za zwłokę, począwszy od 15 dnia po upływie terminu płatności, wynika z tego, że i od zaliczki na podatek dochodowy pobierać można karę za zwłokę dopiero od 15 dnia po upływie płatności zaliczki.

Orzeczenie to kładzie kres praktykowanej dotąd przez władze podatkowe zasadzie, że do zaliczki nie stosuje się żaden termin ulgowy, dozwalający zaleganie z zaliczką, bez kary za zwłokę. (Wyrok N. T. A. z 21 lutego 1934 roku.)

Śruba podatkowa się przykręca

Nadzwyczajna danina majątkowa — jak to już Czytelnicy nasi wiedzą z artykułów i notatek jej poświęconych — miała przynieść w roku budżetowym 1933/34 — 24,000.000 zł. Tymczasem zestawienia przychodów skarbowych na dzień 10 marca 1934 r. wykazuje, iż wpływów było z daniny o 5,000.000 zł. mniej, bo tylko 19,000.000 zł. Zresztą niema się co temu dziwić, gdyż, jeśli płatnicy nie są w stanie znieść ciężaru podatku przemysłowego, gruntowego i od nieruchomości, które służą dla daniny podstawą, to automatycznie nie mogą się również wywiązać z opłacenia daniny.

Ministerstwo Skarbu postanowiło z całą ostrożnością wyegzekwować owe brakujące 5,000.000 zł. W „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“ opublikowało okólnik, jaki departament Ministerstwa Skarbu wysłał do wszystkich Izb i urzędów Skarbowych. Już dawno bodaj nie było oficjalnego okólnika, zredagowanego w tak ostrym i kategorycznym tonie. Oto w skrócie główne ustępy wspomnianego okólnika (L. D. V. 10.302/2/34.) „Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego oraz wszystkich Urzędów Skarbowych. W okólnikach z dnia któremi zarządzono pobór nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1933 r. . . Ministerstwo Skarbu podkreślało z całym naciskiem, że bezwzględnie nie należy dopuszczać do powstania zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej, a zatem po upływie terminów płatności należy natychmiast wdrażać egzekucje, celem ściągnięcia nieuiszczonych kwot daniny“. W dalszym ciągu okólnik mówi o 5,000.000 różnicy między sumą preliminowaną a rzeczywistemi wpływami, jakie dała danina, o czem wspominaliśmy powyżej. „W związku z powyższem — czytamy w zakończeniu — poleca się Urzędom Skarbowym zwrócić baczną uwagę na tak wysoce niepożądany stan i użyć wszelkich środków celem zlikwidowania powstałych zaległości. Zaznacza się, że o ile na skutek niniejszego zarządzenia stan sprawy w dziedzinie zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej nie ulegnie poprawie, Ministerstwo Skarbu będzie zmuszone z powodu tego zaniedbania wyciągnąć odpowiednie konsekwencje“.

Pod okólnikiem podpisany jest dyrektor departamentu W. Koszko.

Naogół słyszy się, jakoby polityka podatkowa miała być bardziej liberalna, a traktowanie płatników mniej bezwzględne. Cytowany okólnik, jego treść i ton, świadczy raczej, że śrubę podatkową dalej się przykręca.

SPIS KARTELI.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu opracowało listę organizacyj kartelowych w Polsce, która obejmie około 200 zrzeszeń gospodarczych, podlegających rejestracji na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie kartelowem. Zarejestrowane umowy kartelowe podane będą do wiadomości publicznej.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XVII. **Kraków, dnia 21 kwietnia 1934** **Nr. 14**

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 zł
" półroczny 8 zł
" roczny 16 zł
Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.
Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67
Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce 40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na I str. okładki 60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście 60 groszy
Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100
Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25
Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 23
Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

Owoce bojkotu antyhitlerowskiego.

Zeszyt 10 „Wiadomości Statystycznych" z dnia 5 bm. przynosi długi wykaz statystyczny handlu Polski z poszczególnemi krajami. W poprzednich latach nie zwracano baczniejszej uwagi na taki wykaz statystyczny, I my nie poświęcilibyśmy większej uwagi temu problemowi kierunku naszego handlu zagranicznego, ileże handel wewnętrzny w Polsce znajduje się w fazie tak głębokiej depresji, że wszystkie myśli koncentrują się dookoła polityki handlowej wewnątrz kraju. Tym razem jednak interesuje nas wspomniana tabela statystyczna, a to ze względu na udział kupiectwa, w szczególności zaś żydowskiego w bojkotowym ruchu gospodarczym przeciw Niemcom hitlerowskim. Uważamy, że jest rzeczą ciekawą zdanie sobie sprawy z rezultatów dotychczasowej akcji bojkotowej i stwierdzenie, o ile akcja ta jest skuteczna.

Oczywiście, że interesuje nas tu tylko import niemiecki do Polski. Otóż import ten spadł z kwoty 23.949 tysięcy zł w czasokresie styczeń-luty 1933 do kwoty 13.047 tysięcy zł w tym samym czasokresie 1934. Import z Niemiec do Polski wykazał zatem spadek o blisko 11 miljonów tj. o przeszło 45%. Co więcej, z dalszych dat statystycznych stwierdzamy, że import ten wykazuje dalsze zmniejszanie się. I tak, w miesiącu lutym import ten wynosi tylko 6.365 tysięcy zł czyli, czyli mniej, aniżeli połowę z kwoty 13.047 tysięcy zł, którato suma stanowi, jak wyżej podaliśmy, import niemiecki do Polski w styczniu i lutym.

Gwałtowne zmniejszenie się importu niemieckiego do Polski jest wypadkiem kompletnie odosobnionym w całej strukturze polskiego importu. W omawianym czasokresie nie zaszedł bowiem ani jeden wypadek tak olbrzymiego skurczenia się importu do Polski z jakiegokolwiek kraju. Nietylko to. Szereg krajów zyskał na tym spadku importu niemieckiego do Polski i zajął rolę dostawcy niemieckiego. Widzimy zatem, że w omawianym czasokresie Anglja zwiększyła swój import do Polski o przeszło miljon zł, Holandja o blisko 2 miljony, Belgja o 650 tysięcy, Rosja Sowiecka o 600 tysięcy, Stany Zjednoczone o przeszło 4 miljony i tp. Ogółem wzrósł import do Polski w czasokresie styczeń-luty 1934 do kwoty 120.670 tysięcy w tym samym czas-

okrcsie 1933. Ogólny import do Polski wzrósł zatem o 1 miljon zł.

Na tem tle uwydatnia się dopiero olbrzymi spadek importu niemieckiego do Polski, który objął aż 11 miljonów złotych. Ten spadek nie pozostał naturalnie bez wpływu na całą strukturę importu polskiego. Nastąpiło przegrupowanie sił i poszczególni dostawcy wzmocnili swój udział w imporcie kosztem Niemiec, Udział Niemiec w imporcie Polskim zmniejszył się z 19.9% ogólnego przywozu do Polski do 10.7%. W tym samym czasie udział Anglji wzrósł z 9.2% do 10.9%, udział Austrji z 3.8% do 4.3, udział Belgji z 2.6% do 3.7%, Holandji z 2,6% do 4.1%, Z. S. R. R. z 1 10% do 2.3%, Australji z 4% do 7 9%, Egiptu z 0.10% do 2·5% i Stanów Zjednoczonych z 13.3% do 16.6.

Kupiectwo Żydowskie w Polsce zdało zatem bardzo dobrze egzamin sprawności w przeprowadzaniu akcji bojkotowej. Rugujemy konsekwentnie wyroby Niemiec hitlerowskich w Polsce, mimo, że tego rodzaju akcja bojkotowa przysparza kupiectwu dość znaczne straty bo powoduje konieczność oglądania się za innymi dostawcami. Jest rzeczą zrozumiałą, że na raz nie zdołamy poderwać zupełnie importu niemieckiego do Polski, Jest to praca żmudna, wymagająca konsekwencji i wytrwałości, Jednak po kilku latach towary niemieckie znikną z Polski tak, jak dawniej były tu szeroko rozpowszechnione. Obecni władcy Niemiec winni wiedzieć, że kupiectwo żydowskie nie spocznie w swej akcji bojkotowej, dopóki w Niemczech będą trwały takie stosunki, jakie istnieją dzisiaj.

Sem.

Co winien wiedzieć składający zeznania o dochodzie

Do **1-go maja** br. należy złożyć zeznania o dochodzie osiągniętym w roku 1933 (na rok 1934).

I.

Podatek wymierza się **głowie rodziny,** a wymierza się go od dochodu nie tylko głowy rodziny, ale także **innych członków rodziny,** o ile żyją z głową rodziny we wspólnem gospodarstwie i o ile głowa rodziny ma prawo rozporządzać tym dochodem.

II.

Którzy kupcy mają obowiązek złożenia fasji (zeznania)?

Spoczywa on na wszystkich kupcach, którzy wykupili w roku 1933 patenty I., II. i III. kategorji handlowej, a mieszkali w miastach, zaliczonych do I. i II. klasy (Kraków, Bochnia, Tarnów, Lublin, Łódź, Poznań, Sosnowiec, Katowice, Biała, Chrzanów, Drohobycz, Jasło i t. d.), zaś w miejscowościach należących do III. i IV. klasy mają obowiązek składania fasji tylko kupcy I. i II. kategorji (Bochnia, Dębica, Myślenice, N. Targ, Oświęcim, Rabka, Wadowice, Wieliczka, Zakopane i t. d.).

III.

Osoby, których główny dochód płynie z przedsiębiorstw IV. kategorji handlowej, lub też z przedsiębiorstw rzemieślniczych, mają obowiązek składania zeznania o dochodzie tylko na wezwanie urzędu skarbowego. W miejscowościach, zaliczonych przez ustawę o podatku przemysłowym do III. i IV. klasy, także i kupcy III. kategorji mają składać zeznania tylko na wezwanie Urzędu Skarbowego.

IV.

Jak należy obliczyć swój dochód?

Przedewszystkiem wyjaśnić należy, że nadzwyczajne dochody, które nie stanowią perjodycznych wpływów, nie podlegają podatkowi dochodowemu. Jeżeli więc ktoś otrzymał w ciągu roku 1933 spadek lub darowiznę, jeżeli ktoś wygrał los loterji klasowej i t. p., nie podaje w zeznaniu otrzymanej lub wygranej kwoty jako dochodu; jeżeli natomiast otrzymaną w ten sposób gotówkę tak użył, że przynosi ona dochody, to dochody te musi podać w swojem zeznaniu.

Nie uważa się również za dochód sum, uzyskanych z realizacji majątku; n. p. ktoś sprzedał dom; suma uzyskana ze sprzedaży nie jest oczywiście dochodem.

Zeznanie o dochodzie zawiera szereg rubryk dla różnego rodzaju dochodów.

Osobno należy podać dochód z gruntów, osobno dochód z budynków, przedsiębiorstw, zajęć zawodowych, tantiem, kapitałów pieniężnych, oraz uposażeń służbowych, emerytur i najemnej pracy.

V.

Za dochód z budynków wynajętych uważa się **rzeczywiście** osiągnięty całoroczny **czysty czynsz** za domy, lokale i place, z potrąceniem wydatków na utrzymanie domu, amortyzację itd.

Za dochód zaś z budynków, zajmowanych w całości lub w części przez samego właściciela, lub członków jego rodziny uważa się czystą wartość użytkowania, jaką budynek lub części tegoż stanowią.

IV.

Za dochód z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych uważa się: procenty od pożyczek, wkładów lub rachunków bieżących i od innych lokat pieniężnych; procenty od procentów i innych nieotrzymanych w terminie sum; kary konwencjonalne za niezwrócony w terminie kapitał lub niezapłacony w terminie procent; procenty z interesów wekslowych; procenty od wszelkiego rodzaju papierów wartościowych, dywidendy od akcyj i udziałów i t. p.

VII.

Przy ustalaniu dochodu z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę zmiany ich wartości kursowej z wyjątkiem papierów, będących w posiadaniu tych przedsiębiorstw, w których obroty papierami wartościowymi są przedmiotem interesu handlowego.

VIII.

Za dochód z przedsiębiorstw uważa się sumę wszystkich przychodów w pieniądzach lub wartościach pieniężnych, otrzymanych z przedsiębiorstwa, po strąceniu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych przychodów, łącznie z corocznem prawidłowem odpisaniem na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, oraz po strąceniu strat częściowych lub całkowitych w przedmiotach, podlegających zużyciu i służących do osiągnięcia dochodu.

Dla przedsiębiorstw handlowych prowadzących księgi handlowe, sprawa jest prosta, ponieważ wszystkie wyżej wymienione przychody i wydatki dadzą się z łatwością stwierdzić z ksiąg.

Trudniej przedstawia się sprawa dla przedsiębiorstw nie prowadzących ksiąg handlowych.

Przedsiębiorstwo nie prowadzące ksiąg handlowych nie jest w stanie z całą ścisłością ustalić swojego dochodu. Obliczenie dochodu może tutaj nastąpić tylko w przybliżeniu.

Władze skarbowe postępują w ten sposób, że przyjmują dochód w stosunku procentowym do ustalonego przez komisje szacunkowe obrotu danego przedsiębiorstwa.

Dla każdego, znającego stosunki dzisiaj w handlu panujące, jest rzeczą jasną, że tego rodzaju mechaniczna metoda obliczania dochodu jest z gruntu fałszywa. Władza skarbowa, obliczając w ten sposób dochód, nie uwzględnia zupełnie strat, przed jakiemi żadne przedsiębiorstwo w obecnych warunkach uchronić się nie mogło i ustalać będzie dochody w większości wypadków zupełnie fikcyjnie.

Przedsiębiorstwa, nie prowadzące prawidłowych ksiąg handlowych, nie mogą już potrącać wszystkich wyżej wymienionych pozycyj, lecz władze wymiarowe przyjmują szablonowo, że ich **dochód netto,** podlegający opodatkowaniu, stanowi kwota, powstała przez pomnożenie sumy obrotu, ustalonej za ostatni rok przez odnośny procent dochodowości“.

Uwaga! „Stawki średniej dochodowości“, ogłaszamy na okładce.

Przykład: Sklep galanteryjny, detaliczny; stawka średniej dochodowości wynosi 12%, obrót za rok 1933 wynosi zł. 25.000.

A zatem 25.000×12%=3.000; ta kwota stanowi dochód, z którego potrącić można — naszem zdaniem, choć to często przez władze skarbowe nie bywa

uwzględniane — wszystkie niżej wyliczone podatki i opłaty, które w roku 1933 rzeczywiście zostały **zapłacone**, (a nie wymierzone, zaległe).

Co można potrącić?

Od ustalonego w ten sposób dochodu potrącone być mogą wszystkie w roku 1933 **zapłacone** podatki bezpośrednie, państwowe i samorządowe (z wyjątkiem podatku dochodowego i majątkowego), premje ubezpieczeniowe, które płatnik wpłaca za siebie lub członków rodziny do Kas zapomogowych, emerytalnych, Kas chorych, od ubezpieczenia od wypadków najwyżej w kwocie 300 zł. na każdą ubezpieczoną osobę. Premje wpłacone tytułem ubezpieczeń na wypadek śmierci lub dożycia, mogą być potrącane również tylko w wysokości 300 zł. na każdą ubezpieczoną osobę, w łącznej jednak kwocie z tego tytułu nie można potrącić więcej, jak 600 zł.

Świadczenia socjalne, które pracodawca ponosi w swoim przedsiębiorstwie, podlegają potrąceniu jako koszta administracyjne w całej faktycznie poniesionej wysokości.

Po obliczeniu w opisany wyżej sposób dochodu płatnik przekona się, jaką kwotę wynosi dochód jego, podlegający opodatkowaniu.

Potrącenia z powodu liczebności rodziny.

W zeznaniu należy wymienić osoby, pozostające na utrzymaniu płatnika, stosunek ich pokrewieństwa do płatnika oraz ich wiek.

Jeżeli dochód płatnika nie przekracza kwoty 7,200 złotych, płatnikowi przysługuje zniżka podatku o 2 stopnie na każdą pozostającą na jego utrzymaniu osobę powyżej jednej. Jeżeli n. p. płatnik ma na utrzymaniu 3 osoby, to podatek jego obniża się o 4 stopnie.

Jeżeli natomiast płatnik ma dochodu więcej niż 3.600 zł. rocznie, a nie ma nikogo na swojem utrzymaniu, to podatek jego podwyższa się o 20 procent (t. zw. kawalerski podatek).

Płatnik powinien także w zeznaniu o dochodzie podać takie nadzwyczajne okoliczności, które osłabiają jego siłę płatniczą, n. p. nieszczęśliwe wypadki, długotrwała choroba płatnika, lub któregoś z członków rodziny, zawieszenie wypłat, pożar i t. p. Jeżeli dochód płatnika nie przekracza kwoty 12.000 zł., komisja może obniżyć wymiar w takim wypadku o 3 stopnie.

Gdzie należy złożyć zeznanie.

Zeznania należy składać we właściwych Urzędach Skarbowych bądź pisemnie, bądź ustnie. Pośrednictwo poczty (listem poleconym) jest dopuszczalne. Urzędy skarbowe obowiązane są wydawać pokwitowania na złożone im zeznania. Formularze otrzymywać można w Urzędach Skarbowych.

Kara za niezłożenie zeznania.

Niezłożenie zeznania w terminie, mimo publicznego wezwania obłożone jest grzywną od 3 do 100 zł.,

niezłożenie zeznania w terminie, mimo osobnego wezwania — grzywną od 1 do 250 zł.

Tabela stawki podatkowej jest umieszczona na formularzach zeznania.

Obliczenie podatku następuje według tej tabeli z zastrzeżeniem, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia, po potrąceniu podatku na ten stopień przypadającego.

Na przykładzie przepis wygląda następująco:

rzeczywisty dochód wynosi	Zł.	16.100
podatek według poz. 35	„	1.156
I. różnica	Zł.	14.944
najwyższy dochód bezpośredniego niższego stopnia poz. 34	Zł.	16.000
podatek według poz. 34	„	1.040
II. różnica	Zł.	14.960
Wobec tego, że II. różnica jest większa od I., sumy podatku otrzymamy, odejmując	Zł.	16.100
	„	14.960
podatek	Zł.	1.140

Rubryka 2, strona druga fasji: wstawiają **(właśc. domów)** swe dochody z czynszów brutto wraz z wartością ich własnego mieszkania, o ile mieszkają we własnym domu, z wartością mieszkania stróża, mieszkań członków rodziny (chociażby ci mieszkali bezpłatnie), taką sumę, która byłaby osiągalna tytułem czynszu w roku 1933.

Suma osiągnięta z tego dochodu, bez jakichkolwiekbądź potrąceń, będzie wstawiona do rubryki II., o ile podatnik jest właścicielem domu.

W rubryce 3, wpisują **kupcy** lub **przemysłowcy** dochód ze swego przedsiębiorstwa. Normy tego dochodu obliczyć można na zasadzie tabelki średniej dochodowości (którą umieścimy w nast. numerze). Lista ta ustala w przybliżeniu dochodowość poszczególnych zawodów, tak handlowych, jak przemysłowych, a posiłkować się nią należy, o ile podatnik nie prowadzi prawidłowych ksiąg handlowych, któremi byłby w stanie udowodnić swój dochód.

Sumę tego dochodu (n. p. jak nasz przykład: 3.000 zł. wpisuje się: 1) w rubrykę 3, oraz 2) w rubrykę 6 (o ile dany kupiec prócz dochodu z przedsiębiorstwa — żadnych innych niema). W rubryce 3 względnie 6 umieszczony będzie cały dochód (a więc 3000 zł.), potrącenia zaś z tytułu zapłaconych podatków i t. d. wyszczególnia się w rubryce 5 na str. 3.

Na stronie 3-ciej w rubryce 1 mogą tylko **właściciele realności potrącać:** a) sumy wpłacone tytułem odsetek od długów; b) sumę policzoną za mieszkanie stróża, dalej sumę, która została zużyta, celem zachowania i zabezpieczenia dochodu; c) wszelkie wydatki i reperacje nieodzowne, poczynione w realności w ciągu 1933 roku.

Potrąceniu nie ulegają jednak wydatki inwestycyjne, lecz jedynie konieczne wydatki reparacyjne. Prócz tego d) można potrącić tytułem zużycia wartości realności kwotę do wysokości 2 proc. sumy szacunkowej, przyjętej ostatnio jako wartość obecna realności przez Państwowy Zakład Ubezpieczenia od Ognia.

W rubryce 3, strona trzecia, może podatnik potrącić kwoty, opłacane tytułem premij, o ile on lub członkowie jego rodziny są ubezpieczeni w Kasach zapomogowych, emerytalnych, w Kasach Chorych, ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i stowarzyszeń pogrzebowych.

W rubryce 4, potrącić może podatnik premje, które wpłacił od ubezpieczenia na wypadek śmierci lub na dożycie dla siebie i na jego utrzymaniu będących członków rodziny.

W rubryce 5 można potrącić:

a) właściciele realności podatek od nieruchomości; b) wszyscy inni: zapłacony w 1933 r. „patent“, podatek obrotowy, podatek lokatorski, wodociągowy, domestykalny (żydowska gmina wyznaniowa) inne świadczenia podatkowe, prócz podatku majątkowego i dochodowego oraz opłaty Kasy Chorych, ubezpieczeń socjalnych i t. d.

Kwity tych podatków posiada każdy podatnik, powinien je na jednym arkuszu odpisać i dołączyć jako wyjaśnienie do poz. 5.

W rubryce 6 wpisuje się sumę odliczeń.

W rubryce 7 wpisuje się ostateczną kwotę, podlegającą opodatkowaniu. Suma ta powstanie przez odjęcie od sumy, wymienionej w rubryce 3 względnie 6 (str. 2) — sumy ogólnej odliczeń.

Przyjmijmy, że dochód 3000 zł. po potrąceniu tych wszystkich podatków i innych zredukuje się do sumy 2.200 zł. Z tej sumy można znów tytułem będących na utrzymaniu podatnika członków rodziny, n. p. rodziców, dzieci, potrącić dla każdego na utrzymaniu będącego 2 stopnie.

Skoro kwota 2.200 zł. jest w stopniu dochodu 8, redukuje się suma, która podlega dochodowemu podatkowi o 2 stopnie, czyli do 1.900 zł., o ileby na utrzymaniu podatnika były 2 osoby. O ileby taki podatnik miał na utrzymaniu żonę i 4 dzieci, to nie podpadałby wogóle pod obowiązek płacenia podatku dochodowego, bo jego dochód obniżyłby się o 8 stopni.

Zeznania o dochodzie właścicieli realności

Podstawę obliczenia dochodu dla właścicieli realności, sporządzających zeznania o dochodzie na rok 1934 stanowi czynsz brutto, zainkasowany z realności w ciągu roku 1933. Władze skarbowe opierają się na wykazie, otrzymanym z gminy, a tyczącym się wymiaru podatku od nieruchomości.

Zdarzyć się może, że czynsz zainkasowany przez właściciela realności, jest niższy od czynszu wskazanego przez gminę, albowiem pewne lokale w ciągu roku 1933 nie były wynajęte, albo też lokatorzy mogli ewentualnie nie zapłacić czynszu. Podkreślamy więc, że podstawę obliczenia stanowi czynsz brutto **zainkasowany.**

Potrącenia ustawowe są: 1) z tytułu zapłaconych podatków, 2) na administrację i amortyzację, 3) na zapłacone odsetki.

ad 1) kwotę zapłaconych podatków potrąca się z sumy pobranych w r. 1933 czynszów. W roku bieżącym nie będą rzekomo Urzędy stosowały przeciętnej procentowej (22%) lecz odliczą tylko te podatki, które **faktycznie** w r. 1933 zapłacono.

ad 2) rzeczywiste wydatki na utrzymanie domu, naprawy, oświetlenie, należytości kominiarza, pensje stróża, ubezpieczenie, narzędzia i t. d. — wolno potrącać z dochodu. Kto nie jest w stanie zapodać dokładnych sum na powyższe wydatki, może potrącić z ogólnego dochodu 20%. Również na amortyzację wolno 5% potrącić. Na podstawie porozumienia Tow. właścicieli realności z władzami skarbowemi wprowadzonem jest ułatwienie w obliczaniu wydatków na administrację i potrąceń amortyzacyjnych o tyle, iż z rocznego dochodu przedwojennego potrącić wolno 25% łącznie.

ad 3) odsetki z długów hipotecznych wpisuje się jako potrącenie w Dziale II. na str. 3, rubryka 1.

Przykład: dochód brutto wynosił w roku 1933 zł. 14.989.

Potrącenia:

14.989

minus 7.044 (t. j. 25% na administrację i amortyzację i 22% na zapłacone podatki)

7.945

minus odsetki hipoteczne, tak, że do rubryki **dochód ogólny** wpisuje się ostateczną cyfrę po potrąceniu powyższych pozycyj.

Jest wskazanem, aby zeznający dołączył do fasji zestawienie swego obliczenia na odrębnym arkuszu, który otrzymują właściciele realności w Urzędach Skarbowych dla ułatwienia orjentacji władzy wymiarowej.

Ulgi podatkowe dla nowowzniesionych budowli

Państwo Polskie niemal od powstania swego usiłuje poprzeć rozwój budownictwa, aby zapełnić luki w budynkach, spowodowane przez wojnę, i zaradzić brakowi pomieszczeń, przedewszystkiem mieszkalnych. Oprócz pomocy kredytowej, dostarczania gruntów pod budowle, zwolnienia nowych budynków od ograniczeń ustawy o ochronie lokatorów i t. d. korzystają nowe budowle oraz ci, którzy je wnieśli, z poważnych ulg w podatkach i opłatach.

Ulgi te w zakresie, obowiązującym od dnia 1-go kwietnia 1933, są zawarte w ustawie z dnia 24 marca 1933 („Dz. Ust." Nr. 22 poz. 173) oprócz ulgi w podatku od lokali („Dz. Ust." Nr. 112 poz. 879 z roku 1931.)

Według tych postanowień prawnych przysługują budującym domy następujące zasadnicze ulgi podatkowe:

Podatek od nieruchomości

Nowowznoszone budowle, jak również części nadbudowane i przybudowane, tak mieszkalne, jak i przeznaczone do celów handlowych lub przemysłowych, są zwolnione na lat piętnaście, od chwili chociażby tylko częściowego ich użytkowania, od podatków od nieruchomości lub budynkowych, państwowych i samorządowych, jak niemniej od wszelkich podatków i opłat, wynikających z obowiązku przyczyniania się do kosztów budowy i utrzymania dróg. Ta znaczna ulga przysługuje na terenie całego państwa. a więc zarówno w miastach, jak i w gminach wiejskich.

Nie korzystają z ulgi budynki przebudowane, z wyjątkiem takiej tylko przebudowy, gdzie stary budynek został rozebrany i co najwyżej nieznaczne cząstki tego budynku weszły w skład nowego. Dla wykazania uprawnienia w tym wypadku musiałaby władza budowlana zaświadczyć wyraźnie, że przebudowa jest tak gruntowna, że budynek posiada charakter nowej budowli.

Podanie o ulgi, omówione w tym punkcie, należy wnosić do władzy. która uskutecznia wymiar podatku, względnie opłaty.

Podatek dochodowy

W zakresie podatku dochodowego mamy dwa rodzaje ulg:

a) Dochody, płynące z nowowznoszonych domów mieszkalnych, są zwolnione od podatku dochodowego do końca piętnastego roku podatkowego od chwili ukończenia budowy. Z ulgi tej korzystają nowe domy tylko w gminach miejskich i to tylko domy mieszkalne t. j. według dotychczasowej interpretacji takie, w których przynajmniej 2|3 użytkowej powierzchni służą celom mieszkalnym. Ulgi przyznają na indywidualne podania właściwe urzędy skarbowe. Dochody z nowych domów mieszkalnych w miastach można wykazać w zeznaniu o dochodzie, lecz nie doliczać ich do dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

b) Osoby, które wybudują domy mieszkalne, mają prawo udowodniony koszt budowy nowego domu potrącić z ogólnego swego dochodu, który podają wzgl. zeznają do opodatkowania. Ulga ta przysługuje od tego roku podatkowego, który następuje po ukończeniu budowy, a zatem np. w bieżącym (1934) roku mogą korzystać z tej ulgi te osoby, które budowę domu mieszkalnego ukończyły w r. 1933. Wyjątkowo może władza skarbowa przyznać tę ulgę już w ciągu budowy, poczynając od roku następnego po jej rozpoczęciu.

Jeżeli więc np. ktoś wybudował w r. 1933 nowy dom mieszkalny kosztem zł 70.000, winien (według dotychczasowej wykładni przepisów) wnieść w r. 1934 do urzędu skarbowego należycie udokumentowane podanie o przyznanie prawa do ulgi od r. 1934 poczynając, a w związku z tem już w zeznaniu odliczyć od dochodu, który zeznaje z przedsiębiorstwa, część lub całość kosztu budowy domu i wykazać do opodatkowania tylko resztę albo wcale nic, w następstwie czego będzie od roku 1934 zupełnie wolny od podatku dochodowego także z przedsiębiorstwa, ewentualnie będzie płacił podatek odpowiednio zniżony. Od woli podatnika zależy, czy chce koszt budowy (w powyższym przykładzie zł 70.000) odliczyć od dochodu podatkowego w krótszej czy dłuższej ilości lat.

Ulga tu omówiona przysługuje zarówno w gminach miejskich, jak i w gminach wiejskich i jest osobistem uprawnieniem tego, kto dom mieszkalny wybudował. Gdy więc nawet nowy dom po wybudowaniu sprzedał czy podarował, ma prawo potrącać sobie nadal, aż do wyczerpania, koszt budowy od dochodu, który po wybudowaniu domu będzie zeznawał do opodatkowania.

Ważną rzeczą jest, że z ulg w zakresie podatku dochodowego, przedstawionych pod a) i b), korzystają nietylko nowe budynki oraz części przybudowane i nadbudowane, lecz także przebudowy, jeżeli przez tę przebudowę powstają nowe lokale mieszkalne. Jeśli więc ktoś przebuduje n. p. budynek fabryczny i potworzy w nim mieszkania, to będzie mógł korzystać z ulg a) i b) w zakresie podatku dochodowego, lecz podatek od nieruchomości będzie opłacał.

Podatek od lokali

Lokale w nowych budynkach są wolne od podatku od lokali przez lat 15, o ile oddanie domu do użytku nastąpiło po 1 stycznia 1929 r. (przedtem przez lat 10). Ulgi tej niema w gminach miejskich, zaliczonych do uzdrowisk o charakterze użyteczności publicznej (np w Inowrocławiu, Zakopanem i t. d.).

Podatek majątkowy

Nowe domy mieszkalne oraz części nadbudowane i przybudowane po 1 stycznia 1925 są wolne w miastach od podatku majątkowego przez lat piętnaście, licząc od roku następnego po ukończeniu budowy. Takie same budowle, a nadto budynki na skutek zniszczeń wojennych gruntownie przebudowane, są wolne od nadzwyczajnej daniny majątkowej, jeżeli budowę, nadbudowę, przybudowę lub przebudowę wykończono w czasie od 1 stycznie 1923 do końca 1937 r.

Opłaty stemplowe

W zakresie opłat stemplowych mamy następujące ważniejsze ulgi:

Pisma, tyczące się odstąpienia przez państwo i związki samorządowe gruntów na cele budowlane są wolne od opłat. Odnoszące się do tych transakcyj dokumenty, sporządzone przed sądem, oraz wpisy do ksiąg hipotecznych, są wolne od opłat sądowych, a normalne stawki wynagrodzeń notarjuszów za te czynności podlegają obniżce o 50%.

Pisma (umowy, rachunki, kwity), stwierdzające zakup materjałów na cele budowy domów mieszkalnych, jak również takie same pisma, stwierdzające umowy w przedmiocie robót, potrzebnych dla wykonania budowy takich domów, są wolne od opłat stemplowych.

Obligacje, kwity, poręka, zezwolenia na wpisy hipoteczne i t. d. w związku z pomocą kredytową dla budujących domy w miastach, przewidziane w rozporządzeniu o rozbudowie miast, są również zwolnione od opłat.

Podania

Podania do urzędów i świadectwa w sprawach, dotyczących wszelkich omówionych tu ulg oraz w sprawach, uregulowanych rozporządzeniem o rozbudowie miast, są wolne od opłat stemplowych, Wolne są wreszcie od opłaty stemplowej pisma, tyczące się przeniesienia własności budynku niewykończonego, w ciągu ośmiu lat od dnia rozpoczęcia budowy, choćby tych przeniesień w tym 8-letnim okresie było więcej, a nadto **pierwsza** umowa o przeniesienie własności budynku po ukończeniu budowy, jeśli przeniesienie nastąpiło w ciągu lat ośmiu od dnia, w którym zaczęto budynku używać.

Ostatnie ulgi odnoszą się tak do budynków mieszkalnych, jak i służących celom handlowym lub przemysłowym i to razem z gruntem, na którym budynek stoi i podwórzem.

Nadbudówki i przybudówki nie korzystają ze zwolnień od opłat przy przeniesieniu prawa własności.

Materjały budowlane, przeznaczone na cele mieszkaniowo-budowlane, są wolne od podatku komunalnego przy wwozie kolejami lub statkami do gmin, które podatek taki wprowadziły.

O przyznanie przysługujących ulg i zwolnień trzeba wnosić indywidualne podania i prawo do ulg udowodnić.

Rozporządzenie wykonawcze do nowej ustawy o ulgach jeszcze się nie pojawiło. Ma ono uregulować przedewszystkiem sposób ubiegania się o ulgi i ich przyznawania i może zmieni niektóre z podanych wyżej wskazówek. Narazie należy się starać o ulgi w trybie dotychczasowym.

Fikcyjne ulgi

w sprawie zaległości ubezpieczeniowych

W „Dzienniku Ustaw“ Nr. 29 z dnia 9-go b. m. ogłoszono ustawę o płaceniu spłaty zaległych składek i opłat na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych. Na mocy tej ustawy zastosowane będą ulgi w stosunku do: zaległych rat składek, których termin płatności upłynął przed 1 lipca 1932 r. Dla gospodarstw rolnych i leśnych ulgi będą większe, mianowicie dotyczyć będą zaległości, powstałych do 1 lipca 1933 r.

Odsetki zwłoki od wymienionych zaległości ulegają całkowitemu skreśleniu, o ile dotyczą należności na rzecz Ubezpieczalni Społecznych (dawnych Kas Chorych). Ulgi w oprocentowaniu zaległości na rzecz zakładów ubezpieczenia emerytalnego i wypadkowego polegać mają na zniżeniu odsetek zwłoki do 6 proc. rocznie. Zaległości gospodarstw rolnych i leśnych na rzecz Kasy Chorych, powstałe w okresie od 1-go lipca 1933 r., oprocentowane będą również na 6 procent w stosunku rocznym.

Po umorzeniu względnie obniżeniu odsetek zwłoki, suma zaległości będzie spłacona, w razie jej hipotecznego zabezpieczenia, w ciągu 10 lat ratami półrocznemi, począwszy od 1 lipca r. b. przy oprocentowaniu 4,5% rocznie, licząc od 1 października 1933 roku. W razie braku zabezpieczenia hipotecznego, zaległość rozłożona będzie na lat trzy, przy oprocentowaniu 6%. Związki samorządowe i inne osoby prawa publicznego spłacać będą zaległości w ciągu 10 lat, przy oprocentowaniu 4,5 procent.

Rozporządzenie przewiduje pozatem wydanie przez Ministra Opieki Społecznej przepisów wykonawczych, ustalających szczegółowo sposób spłaty zaległości oraz ewentualnie upoważniających instytucje ubezpieczeniowe od umorzenia całości lub części zaległych składek w wyjątkowych, gospodarczo uzasadnionych wypadkach, w szczególności wówczas, gdy ściągnięcie zaległości spowodować może ruinę majątku lub przedsiębiorstwa.

Rozłożenie na raty zaległości nie ma zastosowania w ubezpieczeniu pracowników umysłowych do tych składek, od których wpłacenia uzależnione jest zaliczenie do miesięcy składkowych okresu zatrudnienia, poprzedzającego zgłoszenie do ubezpieczenia według przepisów artykułu 112 rozporządzenia Prezydenta R. P. z 27 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych. Zaznaczyć należy, że przepis ten w praktyce rzadko będzie aktualny i dotyczy składek od pracowników, niezgłoszonych w terminie do ubezpieczenia.

Zaznaczyć należy, iż mało jest przedsiębiorstw, któreby zalegały ze składkami za okres przed 1 lipca 1932 r. Jest natomiast wiele zakładów pracy, które już w tym czasie zalegały z poważnemi składkami, jednak później uregulowały zaległości za czas przed 1 lipca 1932 r., a nie mogły zapłacić składek późniejszych. Wobec tego, rozporządzenie nie przyniesie wielkich korzyści życiu gospodarczemu.

KRONIKA.

Zwraca się uwagę kupcom sprowadzającym towary z Czechosłowacji, że wraz z podaniem o przyznanie zaświadczenia na prawo przywozu należy przedłożyć danej Izbie Handlowej fakturę firmy czechosłowackiej **która jednak nie musi być poświadczoną** przez Czechosłowackie Ministerstwo przemysłu i handlu. Faktura winna być zaopatrzoną stemplem za 50 gr.

Przepisy importowe we Włoszech.

Firmy zainteresowane w eksporcie do Włoch mogą przeglądać w godzinach urzędowych w Izbie przemysłowo-handlowej w Krakowie nadesłane przez p. Radcę Handlowego przy Ambasadzie Polskiej w Rzymie dane, dotyczące włoskich przepisów importowych.

Nowa ordynacja podatkowa - 1 października br.

Nowa ordynacja podatkowa, uchwalona w ciągu minionej sesji przez ciała ustawodawcze, wejdzie w życie z dniem 1 października br. Do tego czasu procedura podatkowa odbywać się będzie według dotychczas obowiązujących przepisów.

Wykaz średniej dochodowości

uzgodniony przez Krakowską Izbę Skarbową i Izbę Przem.-Handlową. — Normy te będą stosowane przez Komisje Szacunkowe przy wymiarze podatku dochodowego na rok 1934 (za rok gospodarczy 1933)

L. p.	Rodzaj przedsiębiorstwa:	hurt	detal
	A. Przedsiębiorstwa handlu towarowego:		
1	Apteki	—	23
2	Apteczne składy	7	13
3	Mydlarnie	6	10
4	Specjalna sprzedaż art. chem.	6	12
5	„ „ mydła i świec	6	9
6	„ „ nafty, olejów	5	8
7	„ „ perfum i kosmetyków	8	20
8	Składy opałowe	3	6
9	„ materjałów budowlanych	3	8
10	Sprzedaż wyrobów drzewnych	8	12
11	„ „ koszykarskich	8	12
12	Składy mebli luksusowych	—	18
12a	„ „ średniej jakości	—	12
13	„ „ pierwszej potrzeby	5	10
14	Składy futer	6	15
15	„ konfekcji futrzanej	6	15
16	„ skór surowych	3	6
16a	„ skór wyprawianych	3	6
17	„ cholewek	6	10
18	Sprzedaż obuwia wytwornego zagranicz.	6	10
18a	„ „ ludowego, robotnicz.	4	7
19	Skład przyborów szewskich	7	10
20	„ wyrobów rymarskich	7	10
21	„ galanterji skórzanej	6	12
22	„ włosia i szczeciny	7	12
23	„ wyrobów z włosia i szczeciny	7	12
24	„ pierza i puchu	3	8
25	„ żelaza budowlanego	3	6
25a	„ „ innego	4	8
26	Sprzedaż galanterji żelaznej i wyrobów emalj.	5	10
27	„ szkła budowlanego	3	8
28	„ wyrobów ze szkła fajansu, porcelany, i majoliki	6	11
29	„ maszyn i narzędzi rolniczych	5	10
30	„ instrumentów optycznych i chirurg.	8	15
31	„ przyborów fotograficznych	9	16
32	„ „ elektrotechnicznych	6	12
33	„ broni	6	20
34	„ miar i wag	8	15
35	„ przyrządów technicznych	5	10
36	„ aut, motocykli, rowerów i części składowych do tychże	—	10
37	„ powozów i wszelkiego rodzaju pojazdów	—	10
38	„ wyrobów gumowych chirurgicznych	5	10
39	„ manufaktury	4	8
40	„ gotowych ubrań ludowych	5	10
41	„ konfekcji męskiej i damskiej	6	10
42	„ tiulu, koronek i haftów	8	15
43	„ przyborów krawieckich	5	10
44	„ czapek i kapeluszy męskich	5	10
45	„ kapeluszy damskich	8	15
46	Sklepy galanteryjne	5	10
47	Sprzedaż papieru i przyborów kancelaryjnych	5	10
48	„ tapet	6	12
49	Sklepy jubilerskie	8	15
50	„ zegarmistrzowskie	6	12
51	Sprzedaż starożytności	—	20
52	„ wyrobów powroź. i jutowych	5	10
53	„ instrumentów muzycznych	8	12
54	„ fortepianów i pianin	—	12
55	Sklepy spożywcze	3	6
56	„ kolonjalne	4	9
57	„ kolonjalno-gastronomiczne	5	10
58	Sklepy kolonjaln. ze sprzed. wód. i win	5	10
59	Sprzedaż wódek i win	5	8
60	„ mięsa	3	6
61	„ wyrobów masarskich	8	15
62	„ ryb	6	10
63	„ warzywa	4	10
64	„ wody sodowej, bakalji, owoców	6	10
65	„ jaj i nabiału	—	8
66	„ chleba	2	5
67	„ wszelkiego rodzaju pieczywa	4	8
68	„ wyrobów cukierniczych	7	12
69	„ zboża	1	4
70	„ mąki i kaszy	2	6
71	„ paszy	3	6
72	„ nasion	5	12
73	„ żywych kwiatów	10	20
74	Handel bydła rogatego	4	6
75	„ koni	6	10
76	„ drobiu	4	8
77	„ nierogacizny	4	8
78	„ śledzi	4	6
79	„ (skład piwa)	3	8
80	Księgarnie sortymentowe	—	6
80a	„ nakładowe	—	10
81	Antykwarnie	—	12
82	Handel starych rzeczy z tandety	—	12
83	Handel szmat	4	10
84	„ radjosprzętu	6	12
85	„ przyborów kościelnych	—	12
86	„ dewocjonalji	—	12
87	„ przyborów sportowych	—	12
88	„ dywanów krajowych	—	10
89	„ dywanów zagranicznych	—	15
90	„ kilimów	—	10
91	„ obrazów	—	15
92	„ ram do obrazów	—	10
	B. Inne przedsiębiorstwa handlowe:		
1	Hotele		11
2	Pokoje umeblowane a) w miastach		12
3	Pokoje umeblowane b) w innych miejscow.		10
4	Pensjonaty		12
5	Restauracje z wyszynkiem wódki		15
6	Restauracje bez wyszynku wódek		12
6a	Wyszynki bez restauracji		15
7	Jadłodajnie		10
8	Cukiernie		15
9	Kawiarnie		12
9a	Mleczarnie i herbaciarnie		8
9b	Kluby brydżowe i towarzyskie		20
10	Łaźnie i wanny		20
11	Bilardy		40
12	Teatry świetlne		15
13	Zakłady pogrzebowe		25
14	Biura próśb		70
15	Biura ogłoszeń		30
16	Biura pośrednictwa pracy		50
17	Domy i kantory agenturowo-komisowe		45
18	Domy i kantory ekspedycyjno-przewozowe		20
19	Komunikacje samochodowe		10
20	Prywatne zakłady naukowe		20
21	Wypożyczalnie książek		10
22	Wyłączna sprzedaż losów		20

Reorganizacja systemu sprzedaży żelaza w Polsce.

Jak się dowiadujemy w najbliższych dniach wchodzą w życie nowe postanowienia z zakresu **organizacji wewnętrznej rynku żelaza.** Z dniem 16-go kwietnia br. **tracą ważność dotychczasowe normy organizacyjne** odnośnie zbytu **wyrobów walcownianych** na rynku krajowym, w szczególności zaś **zniesiony będzie dotychczasowy podział na zamknięte rejony,** oraz **kategorje odbiorców,** a co zatem idzie zniknie dotychczasowe zróżniczkowanie cen. Odtąd więc Syndykat Polskich Hut Żelaznych **sprzedawać będzie wytwory walcowaniane bezpośrednio zarówno firmom handlowym i przemysłowym, jak budowlanym, oraz konsumentom** zakupującym wyroby zsyndykowane dla własnego użytku. Umowy komisowe, zawarte przez Syndykat z odbiorcami, z dniem wejścia w życie nowych postanowień, tracą moc obowiązującą. Jedynym warunkiem, od którego zależy bezpośrednie wykonanie zlecenia, jest jego **tonaż.** Zasadniczo bowiem Syndykat przyjmuje zamówienia **tylko na dostawy całowagonowe,** t. j. conajmniej 15.000 kg. pod jednym adresem i na jeden rachunek z zachowaniem minimum przewidzianej specyfikacji. Zlecenia na mniejsze ilości może Syndykat przyjąć **jedynie po porozumieniu się z hutami.** Na życzenie odbiorcy Syndykat w miarę możności uwzględnia wykonywanie zleceń przez określoną hutę z zastrzeżeniem jednakże 5% dopłaty za markę fabryczną. Ceny zasadnicze materjałów zsyndykowanych **utrzymane będą na dotychczasowym poziomie.** Pozatem każdy odbiorca będzie miał odtąd możność uzyskania **2% skonta kasowego przy zapłacie gotówkowej,** jednocześnie z udzieleniem zamówienia, jak również korzystać będzie, zależnie od wysokości zamówienia, z 2,3 wzgl. 4% rabatu za dobrą specyfikację, oraz przy większych zleceniach jednorazowych. Ponadto mają odbiorcy możność uzyskania rabatów ilościowych, jeżeli zobowiążą się odebrać w ciągu roku określone ilości materjałów walcownianych. Rabaty te, bonifikowane po zakończeniu roku i stwierdzeniu spełnienia warunków umowy wynoszą: dla żelaza handlowego przy odbiorze 1.000 do 5.000 ton rocznie od 2 do 6 zł. za tonę, dla żelaza formowego przy odbiorze 500 do 2.000 ton rocznie — do 2 do 5 zł. za tonę; dla drutu walcowanego przy odbiorze 800 do 3.000 ton rocznie — 7.50 do 15.— zł. za tonę. Rabat ilościowy do drutu walcowanego przyznawany będzie wyłącznie zakładom przetwórczym.

O której godzinie należy spożywać obiad?

Izba Przemysłowo Handlowa w Warszawie zastanawiała się nad ciekawym projektem wprowadzenia jednolitych godzin w urzędach, przemyśle i handlu, w szkołach itd. Kilkakrotne doświadczenie wykazało, że wprowadzenie dwurazowej pracy z kilkugodzinną przerwą obiadową jest niedogodne. Niewygoda wynika ze znacznej odległości mieszkania od miejsca pracy (jest to zjawisko powszechne). Pozatem po obiedzie praca jest mniej wydajną. Zagranicą wprowadzane jest spożywanie obiadu w godzinach przedwieczornych, jednocześnie podczas pracy w godzinach popołudniowych urządzane są krótkie przerwy na śniadanie. W Warszawie obiad konsumuje się przeważnie pomiędzy 3·30 a 4·30, gdy zajęcia w urzędach i szkołach kończą się o godzinie 3-ciej (przeważnie). Tylko w handlu sprawa ta nie jest uregulowana i pracownicy udają się na obiad w różnych godzinach na zmianę, by nie przerywać pracy w sklepie.

Izba nie jest za wprowadzeniem przymusowego zamykania sklepów w godzinach obiadowych, uważając, że życie samo sprawę tę unormowało. Organizacje pracownicze stoją na innem stanowisku, proponując by pomiędzy godziną 3 a 4·30 urządzano przerwy i zamykano również wszystkie przedsiębiorstwa.

KONWENCJA FABRYK FARB I LAKIERÓW.

Jak się dowiadujemy, została zawarta ostatnio nowa konwencja w przemyśle farb i lakierów. Konwencja ta zastąpi dotychczasową konwencję, istniejącą w tym przemyśle. Konwencja obejmuje najpoważniejsze fabryki farb i lakierów w Polsce i ma na celu: ochronę kredytu, złagodzenie form wzajemnej konkurencji oraz regulowanie cen wyrobów markowych.

Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. Redaktor odpow. Samuel Kurzman.

Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12.